

MĘŻOBOJSKI (1) ai

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w -o-).

sg [f N mężobojską.] ∅ n I mężobojski(e)m.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „mężobojca” lub „mężobojstwo”; parricidalis, parricidialis Cn: [criminis reus erit wñnyen bedze/ albo wyna naným ieft mezoboyfką TomZbrudzBrul Ex 21/20.]

Wyrażenie: »naczynie mężobojskie« = broń: iż ci którzy są prawdziwymi Chriściány/ á pod íchem y ípokoynem krolem żywący áni walczą/ áni íe walczyć vczą/ áni íe naczyniem woíennym y mężoboyfkíem paráią CzechRozm 112v.

Szereg: »wojenny i mężobojski«: CzechRozm 112v cf Wyrażenie.

Cf [MĘŻOBOJECZNY]

MM